

Primljeno: 11 -03- 2020		
Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: UP/II-034-02	19-01	984
Ur. broj: 383-01	20-12	

Poslovni broj: UsII-612/19-8

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ante Galića, članova vijeća te sudskog savjetnika Tomislava Jukića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Končar – Inženjering za energetiku i transport d.d., Zagreb, Fallerovo šetalište 22, zastupan po članu uprave Martini Pejić, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 37 i ABB d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 284, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 27. veljače 2020.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/II-034-02/19-01/984, urbroj: 354-01/19-8 od 26. studenoga 2019.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, u povodu žalbe zainteresiranog ABB d.o.o., poništava se odluka o odabiru br: 43V-12/19 od 3. listopada 2019. godine, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S OF5-0007266, predmet nabave: dobava i montaža SN postrojenja te pomoćnih i sekundarnih sustava distribucijskog dijela PS 110 10 (20 kW Zamet), naručitelja HEP – operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb (točka 1. izreke). U točki 2. izreke tog rješenja se nalaže naručitelju HEP – operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave nadoknadi žalitelju ABB d.o.o., Zagreb, (ovdje zainteresiranoj osobi), troškove žalbenog postupka u iznosu od 45.000,00 kn.

Protiv tužbenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj osporava zakonitost tog rješenja iz svih zakonom propisanih razloga.

U bitnom ponavljajući razloge već navedene u žalbi, tužitelj navodi i iscrpno obrazlaže na koji način je u svojoj ponudi naznačio proizvod Tip V E – 03 trgovačkog društva Metalis koji predstavlja osnovni element složenijeg sklopa (zidnog nosača za kabela ljestve), a dodatno pojašnjenje u svezi tog proizvoda je naručitelj prihvatio te potom 3. listopada 2019. u nastavku postupka donio novu odluku o odabiru kojom je ponovno odabrao ponudu tužitelja kao najpovoljniju. U ranijem postupku je tuženik donio rješenje od 25. srpnja 2019. kojim je poništio odluku o odabiru br. 43-V-12/2019 od 29. svibnja 2019., iz kojeg razloga je proveden novi postupak pregleda i ocjene ponuda, u kojem je naručitelj koristio institut propisan u članku 223. stavku 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16. – dalje: ZJN 2016).

U bitnom ustraje na već istaknutim navodima u žalbi, smatrajući da, suprotno ocjeni tuženika, proizvod naveden u ponudi odgovara u cijelosti uvjetima propisanim u dokumentaciji o nabavi. Sa tim u svezi se osvrće na uvjete navedene u tehničkoj specifikaciji koja čini sastavni dio dokumentacije o nabavi, a prema kojima se pojedine troškovničke stavke trebaju tumačiti na način da daju funkcionalnu cjelinu, što dalje znači da te stavke, premda se sastoje od više elemenata i sklopova te dodatne opreme, predstavljaju samo jedan od elemenata složenijeg sklopa, zbog čega smatra da je pravilno sastavio troškovnik, odnosno da je dao valjano obrazloženje i pojašnjenje ponude, zbog čega nije pravilan zaključak o pogrešnoj primjeni odredbe članka 293. ZJN 2016, koji je donio tuženik. Smatra pogrešnim utvrđenja tuženika da je u konkretnom slučaju riječ o ponuđenom proizvodu koji nije sukladan zahtjevima iz dokumentacije o nabavi. U prilog navedenih tvrdnji, tužitelj uz tužbu dostavlja detaljan prikaz iz kojeg je vidljivo da složeni sklop koji se sastoji od ponuđenog vijka VE-03, U-profila, tip vijaka za zid predstavlja zidni nosač za kableske ljestve, a dodaje da je i glavni projektant izvedbenog projekta distributivnog dijela TS 110/10 (20) kW Zamet Matija Debogović to potvrdio u mišljenju od 28. listopada 2019., odnosno potvrdio ispravnost i jednakovrijednost ponuđenog proizvoda sa proizvodom danim u sklopu Izvedbenog projekta (zidni nosač za kableske ljestve Tip UL-111). Navedeno mišljenje je obrazložio na način da ponuđeni vijak VE-03 kao osnovni element složenijeg sklopa uz uporabu U-profila, tip vijaka za zid kao sporednim elementima tog složenog sklopa predstavlja zidni nosač za kableske ljestve.

Navodeći te i druge razloge tužitelj smatra da je jasno kako ponuđeni proizvod u cijelosti udovoljava zahtjevima iz dokumentacije o nabavi, zbog čega predlaže ovom Sudu da poništi rješenje tuženika, odnosno da donese odgovarajuću odluku o meritumu stvari, na način da odbije žalbu, kao i zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka, a da tuženiku naloži da naknadi trošak spora uz pripadajuću zakonsku zateznu kamatu, u roku i na način koji pobliže definira u tužbi.

Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbenom zahtjevu iz razloga pobliže već navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, s time da se pobliže osvrće na sve pojedine tužbene razloge.

Navodeći kronologiju događaja, ponavlja razloge zbog kojih je u ranijem postupku poništenja odluka o odabiru, a zbog prethodno utvrđenih nedostataka u ponudi tužitelja, a dodaje da protiv ranijeg rješenja tužitelj nije pokrenuo upravni spor, iako je imao takvu zakonsku mogućnost.

Dodaje i druge razloge zbog kojih je postupanje naručitelja ocijenio nezakonitim, odnosno utvrdio da je došlo do nezakonite primjene članka 293. ZJN 2016, a polazeći od već utvrđenih činjenica u pravomoćnom rješenju od 25. srpnja 2019. Tim rješenjem je utvrđeno da je tužitelj za određenu stavku troškovnika ponudio proizvod koji nije u skladu s traženim zahtjevima u dokumentaciji o nabavi, odnosno u odnosu na tu stavku troškovnika, a s tim u vezi navodi i obrazlaže koji su okviri postupanja naručitelja u primjeni članka 293. ZJN 2016. Zaključuje da je primjena instituta propisanog u toj zakonskoj odredbi, moguća ukoliko dopuna, razjašnjenje, upotpunjavanje ili dostavljanje informacija, odnosno dokumentacije, ne dovodi do izmjene ponude tj. nove ponude, odnosno ponude koja se razlikuje od one koja je predana u roku za dostavu ponuda. S time u vezi da je u konkretnom slučaju postupanje naručitelja prešlo granice zakonom dopuštenog postupanja naručitelja u primjeni članka 293. ZJN 2016.

Posebno obrazlaže razloge zbog kojih smatra da naručitelj nije pravilno primijenio članak 293. ZJN 2016, odnosno razloge zbog kojih zaključuje da dato pojašnjenje ponude predstavlja izmjenu ponude, a što je protivno i odredbi članka 280. stavku 8. ZJN 2016, jer se

ponuda ne može izmijeniti nakon isteka roka za dostavu ponuda. Time je, dodaje tuženik, postupljeno i protivno načelu jednakog tretmana odnosno načelu zabrane diskriminacije ponuditelja, propisanom u članku 4. ZJN 2016, jer je opisanim postupanjem naručitelja dana prednost tužitelju u odnosu na ostale ponuditelje, a navedena načela upravo podrazumijevaju zabranu bilo kakvog pregovaranja naručitelja i ponuditelja u vezi s predmetom nabave, a do čega bi dovelo opisano postupanje naručitelja, jer je već pravomoćnim rješenjem tuženika donesenim u ranijem postupku utvrđeno da nedostatak u ponudi tužitelja ne predstavlja nepotpunost ili pogreške u informacijama, odnosno nedostatak određenih dokumenata. Stoga zaključuje da naručitelj u odnosu na utvrđenu nepravilnost u ponudi tužitelja nije postupio zakonito, odnosno nije pravilno primijenio članak 293. ZJN 2016, a s time u vezi se tuženik poziva i na već izražena stajališta Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u pobliže navedenoj odluci.

Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije, a podredno, u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva, predmetna stvar riješi u skladu s člankom 58. stavkom 1. ZUS-a i člankom 434. stavkom 4. ZJN 2016.

Zainteresirana osoba HEP – operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb, u odgovoru na tužbu navodi iscrpne razloge zbog kojih tužbene navode smatra osnovanima, jer je tužitelj ponudio proizvod koji u cijelosti odgovara zahtjevima iz dokumentacije o nabavi, ostajući time u potpunosti pri navodima već datim u odgovoru na žalbu. Dodaje razloge zbog kojih izjavu proizvođača Metalis d.o.o. od 4. lipnja 2019., a koja je bila temelj za poništenje odluke o odabiru, prema svom sadržaju ne može biti osnova za donošenje tuženikovog rješenja, prije svega jer je proturječna, a i tendenciozna, a dodaje da prethodno toj izjavi nije izvršen uvid u cjelokupnu dokumentaciju o nabavi, odnosno uvidu u obrazac Troškovnik poglavlje I. „kabelske police“.

Nadalje, dodaje da je kod ocjene dostavljenih ponuda uzeo u obzir sve bitne elemente svake od ponuda pojedinačno, a da je tužitelj u nastavku postupka dodatno pojasnio strukturu i realizaciju sporne stavke troškovnika, uz detaljni opis i grafički prikaz iz pojašnjenja, slijedom čega je takvo obrazloženje ponude naručitelju bilo prihvatljivo, a što je dovelo do zaključka da je ponuda u cijelosti usklađena s dokumentacijom o nabavi. Time je samo razjašnjeno da će se radovi koji su predmet postupka nabave, izvršiti na tehnički pravilan način, odnosno na optimalan način. Dodaje da je u konkretnom slučaju riječ o predmetu nabave koji je kapitalni objekt naručitelja, iz strateškog programa „Rijeka“, odnosno da je konkretni postupak nabave završni i ključni dio kojim će se transformatorska stanica staviti u pogon. Time bi se stekli uvjeti za dovođenje EE mreže zapadnog dijela područja Rijeke na predviđenu razinu koja omogućava sigurno napajanje postojećih korisnika mreže i priključenje novih korisnika mreže u duljem vremenskom razdoblju. Sa time u vezi se poziva i na primjenu članka 4. ZJN 2016, iz kojeg proizlazi obveza za naručitelja da primjenjuje zakonske odredbe, odnosno provodi postupak javne nabave na način koji omogućuje učinkovitu javnu nabavu, odnosno ekonomično i svrhovito trošenje javnih sredstava. Zbog toga je, zaključuje tuženik, upravo pravilno, uzimajući u obzir vrijednost predmeta nabave kao i značaj postupka javne nabave, u odnosu na vrijednost sporne stavke troškovnika, pravilno primijenio odredbu članka 293. ZJN 2016 u odnosu na ponudu tužitelja.

Dodaje da, premda je tužitelj naknadnim pojašnjenjem dokazao da je njegova ponuda u cijelosti u skladu sa zahtjevima iz dokumentacije o nabavi, a što potvrđuje i mišljenje glavnog projektanta Izvedbenog projekta Matije Debogovića, u odnosu na što se tuženik posebno ne osvrće, tuženik odluku isključivo temelji na izjavi proizvođača Metalis d.o.o., a čiji sadržaj zainteresirani drži spornim i proturječnim.

Iz navedenih razloga, ocjenjujući osnovanim tužbene navode, predlaže da se tužba usvoji iz razloga i u skladu s postavljenim tužbenim zahtjevom.

Zainteresirana osoba ABB d.o.o., iako uredno pozvana, nije dostavila odgovor na tužbu.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. - dalje: ZUS) odgovor na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavljen je tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je u povodu žalbe zainteresirane osobe, poništio odluku o odabiru br. 43-V-12/19 od 3. listopada 2019., jer je za takvu odluku dao valjane razloge i iscrpno te argumentirano obrazloženje, koje je utemeljeno na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Prilikom donošenja odluke ovaj Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke kao i očitovanja stranka koje su sudjelovale u upravno-sudskom postupku te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a) utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta, kao i obrazloženja tuženikovog rješenja proizlazi da je zainteresirana osoba HEP – operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb, kao naručitelj, objavila dana 4. ožujka 2019. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S OF5-0007266, predmet nabave: dobava i montaža SN postrojenja te pomoćnih i sekundarnih sustava distribucijskog dijela TS 110 10 (20) kW Zamet. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda s ponderom cijene (90 bodova), rok jamstva (5 bodova) i rok popravka ključne opreme – ponovno stavljanje u pogon (5 bodova).

U postupku su pristigle tri ponude od kojih su dvije ocijenjene valjanima, a odlukom o odabiru od 29. svibnja 2019. je naručitelj ponudu tužitelja odabrao kao najpovoljniju. U povodu žalbe koju je izjavila zainteresirana osoba ABB d.o.o., Zagreb, je navedena odluka o odabiru poništena rješenjem tuženika od 25. srpnja 2019. i predmet vraćen naručitelju na daljnji postupak. U nastavku postupka je nakon provedenog pregleda i ocjene ponuda, naručitelj ponovno odabrao ponudu tužitelja kao najpovoljniju odlukom o odabiru, br. 43-V-12/19 od 3. listopada 2019.

Zainteresirani ABB d.o.o., Zagreb u žalbi ustraje na tvrdnji da naručitelj u ponovnom postupku nije postupio u skladu s zaključcima i utvrđenjem tuženika izračenim u ranijem rješenju od 25. srpnja 2019., jer nije uzeo u obzir tuženikovo utvrđenje u svezi stavka 3. Troškovnika radni list „I. Police“. Dodaje da u nastavku postupka nije uopće bilo potrebno niti moguće razmatrati ponudu odabranog ponuditelja, jer je riječ o nedostatku u ponudi koja se ne može otkloniti, osim na način da se ponudi drugi proizvod, a što bi značilo izmjenu ponude, zbog čega zaključuje da naručitelj u konkretnom slučaju nije mogao primijeniti institut propisan u članku 293. ZJN 2016, na način kako je postupio.

Iz stavka 3. Troškovnika, dio „I. Police“, koji čini sastavni dio dokumentacije o nabavi, proizlazi da je tražena dobava i montaža zidnog nosača za kabelaške ljestve pod 1, zajedno sa svim potrebno elementima za ugradnju, ugradnja u kabelski šaht, a stavkom 1. tražena je dobava i montaža vertikalnih kabelaških ljestvi, dužina 2000 mm, širina 600 mm, visina bočne stranice 60 mm, ugradnja u kabelski šaht i ugradnja u prostoriju kućnog transformatora, Tip kao: LK 600/60 TC „Metalis“ ili odgovarajući.

U napomeni u svezi tog dijela troškovnika se navodi da stavke obuhvaćaju i kompletan montažni pribor, pričvrstne elemente, fiksiranje istih na predviđene pozicije sa potrebnim građevinskim prilagodbama.

Iz sadržaja ponude tužitelja, kao odabranog ponuditelja proizlazi da je za spornu stavku 3. Troškovnika ponudio proizvod tip „VE-03“, proizvođača Metalis.

Nadalje, tuženik daje osvrt na razloge već navedene u ranijem rješenju od 25. srpnja 2019., ubog kojih je ocijenio da ponuđeni proizvod u ponudi tužitelja nije u skladu sa zahtjevima iz dokumentacije o nabavi, a zbog kojih je raniju odluku o odabiru tužiteljeve ponude kao najpovoljnije, poništio.

Nadalje, tuženik pobliže navodi i opisuje način na koji je tužitelja naručitelj tražio da pojasni sporne stavke troškovnika, kao i način na koji je tužitelj dao odgovor dana 6. rujna 2019., a potom je naručitelj konstatirao u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda od 17. rujna 2019. da je u skladu s člankom 293. ZJN 2016 tražio pojašnjenje određene stavke troškovnika, a da je u ostavljenom roku tužitelj kao ponuditelj dostavio pojašnjenje i time otklonio nejasnoće iz ponude, odnosno iz obrasca troškovnika.

U ovom upravnom sporu je valjalo ocijeniti je li postupanje naručitelja u primjeni članka 293. ZJN 2016 zakonito, odnosno je li primjenom instituta propisanog u toj zakonskoj odredbi moguće i dopušteno naknadno danim pojašnjenjem prvobitne ponude, u bitnom tu ponudu izmijeniti, a u situaciji kada je već ranijim pravomoćnim rješenjem ocijenjeno da ta ponuda ne udovoljava zahtjevima iz dokumentacije o nabavi.

S time u vezi valja reći da se naručitelj u ponovnom postupku, kada je postupak vraćen u stadij pregleda i ocjene ponuda, dužan pridržavati pravnih shvaćanja i primjedbi u vezi s postupkom na koje je tuženik uputio u rješenju kojim je poništio prethodno odluku, odnosno nakon primitka odluke tuženika o poništenju odluke o odabiru naručitelj je dužan, postupajući prema svim gospodarskim subjektima jednako, nediskriminirajuće i na transparentan način, ponovno razmotriti i ocijeniti pristigle ponude. Pri tome nije isključeno niti pojašnjenje ponuda u smislu članka 293. ZJN 2016, međutim primjena članka 293. ZJN 2016 je dopuštena, ukoliko se okolnosti i činjenice konkretnog slučaja mogu podvesti pod tu zakonsku normu.

Člankom 293. stavkom 1. ZJN 2016. propisano je ako su informacije ili dokumentacija koje je trebao dostaviti gospodarski subjekt nepotpuni ili pogrešni ili se takvima čine ili ako nedostaju određeni dokumenti, javni naručitelj može, poštujući načela jednakog tretmana i transparentnosti, zahtijevati od dotičnih gospodarskih subjekata da dopune, razjasne, upotpune ili dostave nužne informacije ili dokumentaciju u primjerenom roku ne kraćem od pet dana. Postupanje sukladno stavku 1. toga članka ne smije dovesti do pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude ili ponuđenim predmetom nabave (stavak 2. članka 293. ZJN-a 2016).

U odnosu na granice postupanja u svezi primjene članka 293. ZJN 2016, valja reći da se dopuštenost postupanja naručitelja treba procijeniti u svakom pojedinom slučaju, ovisno od okolnosti tog slučaja, odnosno ovisno o tome procijeniti je li konkretno postupanje naručitelja, odnosno ponuditelja u primjeni članka 293. ZJN 2016 izašlo iz okvira propisanog tom zakonskom odredbom.

Granice dopuštenog postupanja naručitelja, odnosno ponuditelja u smislu navedene zakonske odredbe su određene njenim sadržajem, odnosno ta zakonska odredba dopušta dopunu, razjašnjavanje, upotpunjavanje ili dostavljanje nužnih informacija ili dokumentacije samo ako su informacije ili dokumentacija ponuditelja opterećeni nedostacima precizno određenima u toj zakonskoj odredbi. Da bi izmjena podataka iz prvobitne ponude bila dopuštena, nužno je utvrditi radi li se o nepotpunim ili pogrešnim podacima (ili podacima koji

se takvima čine) ili o situaciji u kojoj određeni dokumenti nedostaju, što nadalje znači da je postupajući primjenom članka 293. stavka 1. ZJN 2016 naručitelju dopušteno od gospodarskih subjekata tražiti dopunu, razjašnjenje, upotpunjavanje ili dostavljanje nužnih informacija ili dokumentacije u primjerenom roku, ali samo u slučaju da to ne dovodi do izmjene prethodne ponude, odnosno do nove ponude.

Dakle, uvođenje novih elemenata u ponudu koji dovode do sadržajno različite ponude od prethodne ponude, prešlo bi granice dopuštenog postupanja naručitelja, odnosno ponuditelja, pa je u tom smislu u konkretnom slučaju valjalo ocijeniti postupanje naručitelja, odnosno ponuditelja.

Uvažavajući naprijed navedeno, odnosno okolnost da je u ranijem rješenju tuženika već utvrđeno da ponuđeni proizvod u ponudi tužitelja ne odgovara traženim zahtjevima iz dokumentacije o nabavi, tuženik je u predmetnom slučaju utvrdio da naručitelj u stadiju pregleda i ocjene ponuda u ponovnom postupku nije pravilno primijenio institut propisan u članku 293. ZJN 2016, jer je u prethodno provedenom postupku već utvrđeno da ponuđeni proizvod nije u skladu sa zahtjevima iz dokumentacije o nabavi. Naime, prethodno tome je ocijenjeno da se ne radi o nepotpunim ili pogrešnim informacijama u ponudi odabranog ponuditelja, a u kojem slučaju bi bilo osnove za primjenu članka 293. ZJN 2016.

S time u vezi dodaje tuženik da izvedivost rješenja na koju upućuje naručitelj u odgovoru na žalbu, pri čemu daje tumačenje na koji način se trebaju tumačiti pojedine stavke troškovnika, odnosno u cjelini, a u prilog čemu dostavlja i mišljenje glavnog projektanta, u kojem potvrđuje ispravnost ponuđenog rješenja odabranog ponuditelja nije odlučna, a ocjenu zbog kojih razloga ti navodi nisu osnovani tuženik jasno navodi u obrazloženju osporenog rješenja. S time u vezi napominje da pravilnost, odnosno izvedivost ponuđenog rješenja nije istoznačno sa traženim zahtjevima u dokumentaciji o nabavi. U ranijem postupku nesporno je utvrđeno da je tužitelj ponudio proizvod, koji prema izjavi proizvođača Metalis nije proizvod koji se traži u dokumentaciji o nabavi, niti se u tu svrhu može koristiti, zbog čega je tuženik zaključio da se utvrđeni nedostatak u ponudi ne može smatrati nepotpunim ili pogrešnim informacijama u ponudi, a koje bi se mogle dopuniti, odnosno nedostaci otkloniti primjenom instituta propisanog u članku 293. ZJN 2016.

Stoga je tuženik zaključio da u konkretnom slučaju ponudu odabranog ponuditelja nije moguće upotpunjavati na način da se primjeni članka 293. ZJN 2016, jer je pretpostavka za primjenu te zakonske odredbe manjkavost informacije ili dokumentacije koja je trebala biti dostavljena, a ta manjkavost se ogleda u nepotpunim ili pogrešnim informacijama ili u nedostavljanju određenih dokumenata, a što ovdje nije slučaj.

Naime, u konkretnom slučaju ponuda tužitelja kao odabranog ponuditelja nije bila nepotpuna, odnosno pogrešna u smislu članka 293. ZJN 2016, već je traženje pojašnjenja, a potom i dano objašnjenje ponuditelja kraj utvrđenja da je ponudio proizvod koji nije u skladu sa zahtjevima iz dokumentacije o nabavi, dovelo do izmjene ponude, a koju nije bilo dopušteno prihvatiti u daljnjem postupku pregleda i ocjene ponuda, na način kako je to u konkretnom slučaju učinio naručitelj.

Naime, kraj jasnog sadržaja navedene stavke troškovnika, koja je sastavni dio dokumentacije o nabavi, odnosno prethodnog utvrđenja da tužitelja nije ponudio proizvod koji je zatražen, neovisno o pravilnosti i izvedivosti ponuđenog rješenja, je na opisani način postupanjem naručitelja tužitelju dana prednost u odnosu na ostale ponuditelje. Takvo postupanje protivno navedenim odredbama zakona dovelo je i do povrede načela jednakog tretmana ponuditelja u smislu članka 4. ZJN 2016.

Sadržaj načela jednakog postupanja i nediskriminacije te obveze transparentnosti u postupcima javna nabave proizlazi i iz prakse Suda Europske unije iz koje proizlazi da su

navedenim načelima suprotna bilo kakva pregovaranja javnog naručitelja i ponuditelja, što svakako podrazumijeva i da ponuda, načelno, ne može biti izmijenjena nakon dostave, neovisno o tome tko je inicirao postupak izmjene.

Kraj takvog stanja stvari, uvažavajući navedena načela, a koja se sukladno odredbama ovdje mjerodavnog prava trebaju primijeniti u postupcima javne nabave, niti navod naručitelja istaknut u odgovoru na tužbu o postupanju u skladu s načelom ekonomičnosti i svrhovitog trošenja javnih sredstava, kojim se rukovodio u predmetnom slučaju, a posebno uvažavajući i vrijednost, kao i značaj postupka javne nabave te odnos vrijednosti odabrane ponude i sporne stavke troškovnika, opravdavajući na taj način primjenu odredbe članka 293. ZJN 2016. u odnosu na ponudu tužitelja, nije odlučan za ocjenu zakonitosti tuženikoveg rješenja i donošenje drugačije odluke u ovoj stvari.

U odnosu na daljnji navod u svezi izjave glavnog projektanta izvedbenog projekta Matije Debogovića, valja reći da je suprotno tvrdnji zainteresiranog, tuženik dao osvrt i na tu izjavu, odnosno dao razloge na kojima je utemeljio odluku, te obrazložio zbog čega sadržaj te izjave ne utječe na drugačiji ishod predmetnog postupka javne nabave.

Tuženik je postupajući po službenoj dužnosti, a na temelju članka 404. ZJN 2016. osobito u odnosu na utvrđenje bitnih povreda postupka javne nabave, zaključio da takvih povreda, izvan granica žalbenih navoda nije utvrdio, a uz obrazloženje razloga s kojima je i ovaj Sud u cijelosti suglasan.

Slijedom navedenog proizlazi da je tuženik osporeno rješenje donio u granicama zakonom propisanih ovlasti te je za odluku naveo pravno odlučne razloge, a ovaj Sud tužbene prigovore nije ocijenio osnovanim.

Naime, tužitelj u tužbi ne dovodi u sumnju pravilnost utvrđenja tuženika, odnosno ne dokazuje da je postupanje naručitelja u konkretnom slučaju bilo u skladu sa ovdje primijenjenim mjerodavnim pravom, već u bitnom ustraje na drugačijoj interpretaciji primijenjenog materijalnog prava, odnosno utvrđenog činjeničnog stanja u svezi ocjene valjanosti odabrane ponude, a što nije od utjecaja na drukčije rješenje ove stvari.

Dakle, tužitelj u tužbi u bitnom upire na pravilnost primjene mjerodavnog materijalnog prava, a ovaj Sud je s time u vezi prihvatio obrazloženje tuženika, odnosno razloge zbog kojih je poništio odluku o odabiru.

U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka tuženik je dao valjane razloge zbog kojih je taj zahtjev odbio, a s obzirom na ishod ovog upravnog spora, nema osnove za dosuđivanje troškova upravnog spora tužitelju.

Slijedom navedenog je trebalo na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 27. veljače 2020.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpavka - ovlašten službenik

Tanja Nemčić